

บริษัท ฝึกรวมสัมมนา

วณูญูเซน จำกัด

โทร. 02-996-9211

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๓๓๐-๔๓๔๓/๒๕๕๓

สิทธิของโจทก์แต่ละคนที่จะฟ้องบังคับจำเลยชำระค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุดของปี ๒๕๔๗ ระหว่างเดือนมกราคมถึงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๔๗ ย่อมเกิดขึ้นถึงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๗ แต่เมื่อโจทก์แต่ละคนฟ้องจำเลยในคดีก่อนเมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๗ โจทก์แต่ละคนเพียงฟ้องบังคับให้จำเลยชำระค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุดของปี ๒๕๔๒ ถึงปี ๒๕๔๖ เท่านั้น หาได้ฟ้องบังคับให้จำเลยชำระค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุดของปี ๒๕๔๗ ให้แก่โจทก์แต่ละคนด้วยไม่ ภายหลังโจทก์แต่ละคนกลับมาฟ้องคดีนี้บังคับให้จำเลยชำระค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุดของปี ๒๕๔๗ ถึงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๔๗ ซึ่งโจทก์แต่ละคนในส่วนนี้จึงเป็นฟ้องซ้ำ ต้องห้ามมิให้รื้อร้องฟ้องกันอีกตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๔๘ ประกอบพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๓๑

จาก คำพิพากษาศาลฎีกาคดีแรงงานที่สำคัญ โดย ศาสตราจารย์เกษมสันต์ วิลาวรรณ